

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra VENUS ET DRAMATISK DIGT (1841)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 235. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207705247056/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Hvad Blomst, naar denne Knop sig først udfolder!
 Saa ung hun er, har hun dog alt et Hjerte.
 De fæe korte Døgn, hun her har hvilt sig,
 Paa Reisen fra Laconien til Hjemmet,
 Har hende Uro nok for lang Tid skaffet.

ACTÆON. Hvad vil du sige?

MELEAGER. Tungsind gjør dig blind.
 Har ei du seet, hvordan hun Farve skifter,
 Og hvordan Ølet straalere, naar du taler?
 Ei paa os Andre spilder hun et Ord.
 Naar du er borte, skjules hun af Sløret,
 Og dækkes bag en Muur af gamle Terner.
 Jeg vedder, saa uskyldig som hun er,
 Du havde nødig kun at aabne Armen,
 Saa kom hun af sig selv —

ACTÆON. Men jeg vil ikke
 De tanne Dyr, der løbe selv i Garnet.

TREDIE SCENE

LYDA, fulgt af to Terner, der blive staaende i Afstand, nærmer sig ACTÆON.
 MELEAGER gaar.

LYDA. Jeg har dig søgt. Et Budskab fra min Moder
 Min Reise hjem til Elis har paaskyndt.
 Jeg maa Farvel dig sige —

ACTÆON. Hils din Moder!
 Endskjøndt min Søster, fast hun er mig fremmed,
 Thi meer end ti Aar har for mig hun forud;
 Men bring en venlig Hilsen dog til hende.

LYDA. Og naar hun spørger mig, hvordan du lever,
 Hvad skal jeg svare?

ACTÆON. Svar, hvad selv dig lykkes.
 Jeg er endnu ilive kan du melde,
 Og endnu graaned ikke mine Haar.

LYDA. Det Svar er ikke nok til Fryd at bringe.
 Du er ei glad, midt i din Pragt og Rigdom.
 Jeg mangengang har paa dit Mismod tænkt,
 Og gjerne lod jeg dig en Trøst tilbage.
 Fortørnes ei, fordi jeg taler saa;
 Men du min Slægtning er, og nu vi skilles.

ACTÆON. Og hvilken Trøst, o Lyda, har du til mig?

LYDA. Jeg tænker paa, hvor eensomt her du lever;
 De vilde Jægere kun er dit Selskab.
 Hvis over du til os i Elis kom,
 Da vilde lykkelig du sikkert blive.